

Koronavirüsün kaderî yansımaları

Bir salgın hastalığın yaygınlaşarak hayatî boyutta tehdit etmesi ile alınacak tedbirler konusunda, Hadis-i Şerife dayanarak hareket eden Hz. Ömer'in (ra) veba hastalığı hakkındaki uygulaması temel teşkil etmektedir.

Peygamberimizin (asm) Harbde dahi cemaatle namaz kılınmasının terk edilmemesi gerekliliğini de unutmadan ve fakat konu makamlarını da karıştırmadan değerlendirme yapılmalı. Veba ile alâkalı hadis de hatırlanmalıdır.

Kaldı ki bu virüsün sun'î-tabîî tartışmaları ile devletleri idare eden siyasîlerin bu krizi leh ya da aleyhlerinde kullanmalarını da ayrı tutmalı.

Meseleye enfüsî ve afakî nazardan bakıldığında enfüste her nefis sahibi; böylesi bir musîbetin kaderî ikazına cidden kulak verip, enfüsî muhasebesine azamî dikkatli olmalı, murakabede hakkaniyetli olmalıdır. Çıkacak ders, sonraki hayatına istikamet vermelidir. Afakî sahadaki muhasebe ise; enfüsün çoğulu babından cemiyetin yapı taşı ne ve nasıl ise cemiyetin ondan farklı olmayacağından hareketle çıkarılacak netice de alınan kararı istikametli eylemeli, istikrar ve sükûnete ulaştırmalı.

Koronavirüs, bir neticedir. Bu neticeyi tahakkuk ettiren hadiselerin iyi okunmasına işaretle yapılan tahlilin konunun merkezinden sapmaması ve saptırmamasını da hatırlamak icap eder.

Hemen her ülkede ve fakat hassaten ülkemizde basınında koronavirüs haberlerinin ziyadesiyle verilmesi ile oluşturulan algının, esas olan meselelerin gündemin ötelere itilmesi suiistimali de unutulmamalıdır.

İnsana hayat verilerek dünya hanına gelmesi ile en ziyade muhatap olduğu husus adalet konusudur. Diğer bütün vazifelerin adalet nokta-i nazarından değerlendirilerek ifrat ve tefrite düşmeden vasat ve istikametle takip edilmeli ki hidayete vesile olsun.

Korku, insanın fitratında olan bir duygudur, lâkin bunun dahi adaletle icrasıyla mükellefiz.

Dessas zalimler, insanın korku damarından maalesef çok istifade etmişler ve onunla çoklarını kontrol altına alarak yönlendiriyorlar. Ne yazık ki bu tuzağa avamından ulemasına varıncaya kadar düşenlerin olması içler acısıdır. Korku, hayatın muhafazası için verilmiş bir duygu iken azap içerisinde bırakılması adaletsizlik ve hikmetsizliktir. Firar ederek kaçılan ölümün korku ile acele hâle getirilmesi hakikaten çok ibret vericidir. Virüsten daha kötü olanı da panik virüsünün getirdiği hâller çok daha dehşet vericidir.

Diğer hastalıkların ölüme sebebiyetinin, koronavirüsün ölüme sebebiyetinden kıyaslanamayacak derecede fazla olması,

oluşturulan algılarla dikkatin dağıtılması kasıtlı ya da kasıtsız bir plânı zahir etmektedir.

Tekraren ifade edelim ki koronavirüs, işlenen hataların neticesidir. Görünen sebepleri ehline ait bir konu iken kaderî ciheti ise nefis ve akıl sahibinin bir vazifesi ve sorumluluğu olup o noktadan çıkarılacak ders, önündeki hayata ışık tutmalıdır. Her insan, hayatını harap eden manevî virüsü vicdanen tesbit edebilir ve etmelidir. Sonra takkesini önüne koyarak bu virüs cezasının gerekçesi olan hatalarla yapılan muhasebe isabetli, itidalli ve dengeli olmalıdır.

Adalet ve kalkınma esasıyla yapılan hareketlerin, temel hak ve hürriyetlerin kısmî de olsa engellenmesi; siyasete alet olmaya konu olan camilerde cemaatle namaz kılınmasına getirilen kısıtlanması; dünya hayatının faniliği şuurunu ile dengeli olma dersi yerine yiyecek stoku furçası ile ortaya çıkan hâllerin yaşanması; maddesine, kuvvetine dayanarak gurura kapılmayıp akıl ve hikmetle hakka ve halka hizmetin yerine menfaatin esas alınmasını çağrıştıran tedavilerin tartışılması, gerçekten çok acıdır.

Umumî âlemde mazlumlara yapılan zulmün, virüs cezası yaşanmaktadır. Ceza, amelin cinsine göre verilmesinden hareketle amel cephesi vahyin ışığında yeniden gözden geçirilmelidir.